

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน
กรณีศึกษา ผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง
อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

นริศรา พุดสีเส็น¹ / รพีพรรณ พงษ์อินทร์วงศ์²

¹ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ประเทศไทย

อีเมล : kiky2537@gmail.com

² อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ประเทศไทย

อีเมล : drrapheephan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจ กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการวิจัยประยุกต์ โดยการเก็บข้อมูลจากผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ จำนวน 230 คน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นครั้งนี้เป็นแบบสอบถามตัวเลือก 5 ระดับซึ่งได้การทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นตามระเบียบวิธีวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอย ผลการวิจัยพบว่า 1) นโยบายรัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการมีชื่อเสียงของวิสาหกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญระดับ 0.01 2) ความเป็นเอกลักษณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการมีชื่อเสียงของวิสาหกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญระดับ 0.01 ผลการศึกษานี้เพื่อเป็นแนวทางของหน่วยงานรัฐที่จะนำไปส่งเสริมด้านความรู้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ของจังหวัดบุรีรัมย์ในพื้นที่อื่น

คำสำคัญ : นโยบายรัฐ ความเป็นเอกลักษณ์ ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน

Factors Affecting Small and Micro Community Enterprise Success : A Case Study of the Silk Producers in Moo Ban Hua Saban Village, Banyang Sub-district Phutthaisong District, Buriram Province

Narisara Pudsadee ¹ / Rapheephan Phonginwong ²

¹ Student, Human Resource Management, Management Science Faculty,
Buriram Rajaphat University, Thailand

² Lecturer , Human Resource Management, Management Science Faculty,
Buriram Rajaphat University, Thailand

E-mail : kiky2537@gmail.com

E-mail : drrapheephan@gmail.com

Abstract

The purposes of this research was to study the factors that influenced to the small and micro success, case study of 230 silk producers at Moo Ban Hua Saban, Banyang Sub-district, Phutthaisong District, Buriram Province. The tool used in this research study was a 230 questionnaires. The study tested the validity and the reliability of the tool. The statistics used in this study consisted of descriptive statistics, correlations analysis, and regression analysis. The results revealed that 1) the government policy had been a positive correlation to the reputation of the community enterprise that were statistically significantly at .01. 2) the uniqueness had been a positive correlation to the reputation of the community enterprise that were statistically significantly at .01. The result of this study was to guide government agencies to promote the knowledge development of the community enterprise manufacturers on Mudmee Silk Cloth of other areas of Buriram Province.

Keywords : Government policy, Identity Small, Micro Community Enterprise Success

บทนำ

บริบทของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นแหล่งผลิตผ้าไหมเพื่อใช้ขุนหมแล้วยังผลิตผ้าไหมเพื่อการจำหน่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถนั้นก็จะทำการส่งเสริมให้สมาชิกที่ผลิตผ้าไหมมีความรู้ในการผลิตผ้าไหมที่มีคุณภาพทั้งด้านความสวยงามด้านลวดลายที่เหมาะสมกับการใช้งานในโอกาสต่างๆ การดูแลรักษา ความหลากหลายในการนำมาใช้ประโยชน์ และในปัจจุบันการผลิตผ้าไหมได้ขยายการดำเนินการจนเป็นวิสาหกิจชุมชน และจากแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 11 ปี พ.ศ. 2555-2559 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556) ได้กล่าวถึงการมุ่งเน้น การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนโดยมุ่งในการบริหารจัดการการผลิตและการบริการให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกอื่นๆ ดังนั้นจึงเป็นยุทธศาสตร์ที่มาสสนับสนุนความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตผ้าไหม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ของจังหวัดบุรีรัมย์ถือว่าเป็นวิสาหกิจชุมชนที่ควรจะได้รับ การส่งเสริม สนับสนุนเพราะผ้าไหมมัดหมี่ของจังหวัดบุรีรัมย์มีความเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นและมีชื่อเสียงในเรื่องคุณภาพ ดังนั้นจึงควรจะได้รับ การสนับสนุนเพื่อให้วิสาหกิจชุมชนนี้เกิดความยั่งยืน (ศิริประภาศิริ และ คณะ, 2550)

อย่างไรก็ตามในจังหวัดบุรีรัมย์นั้นจะได้รับการส่งเสริมตั้งแต่การปลูกหม่อนเลี้ยงไหมและทอผ้าไหมมาเป็นเวลานานเริ่มส่งเสริมอย่างจริงจังตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 มีการจัดตั้งสถานีเลี้ยงไหมปลูกหม่อนที่จังหวัดบุรีรัมย์ มีการเสด็จตรวจเยี่ยมไหมบุรีรัมย์ โดยกรมหมื่นพิทยมหิตโรดม พระราชโอรสลำดับที่ 38 อธิบดีกรมช่างไหมคนแรก ที่ระหว่างทางที่เสด็จทรงแต่งเพลง “ลาวดำเนินเกวียน” ขึ้นปัจจุบันเรียกว่า “เพลงลาวดวงเดือน” จึงเป็นเพลงที่มีตำนานเกี่ยวข้องกับไหมบุรีรัมย์ สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีราชินีบรมราชินีนาถ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ก็ได้เสด็จตรวจเยี่ยมไหมที่หน่วยพุทไธสง และตั้งที่พักที่บริเวณที่ตั้งโรงเลี้ยงไหมพุทไธสง (บริเวณโรงพยาบาลพุทไธสงในปัจจุบัน) มีการตั้งโรงสาวไหมขึ้น ณ ที่ว่าการอำเภอและศาลาวัดในพื้นที่นาโพธิ์ พุทไธสง เพื่อสอนให้กุลสตรีบุตรีกุลธิดารู้จักทำไหมครบวงจร และกรมช่างไหมได้ย้ายการทดลองเลี้ยงไหมจากกรุงเทพฯ มาสมทบกับหน่วยเมืองพุทไธสง ทำให้ไหมบุรีรัมย์มีชื่อเสียงตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา และในปี พ.ศ.2520 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้รับเอากลุ่มทอผ้าไหมนาโพธิ์เป็นสมาชิกของมูลนิธิส่งเสริมศิลปชีพในพระองค์ ในปี 2552 มีการก่อสร้างศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านอำเภอนาโพธิ์ เพื่อรองรับแผนงานด้านการพัฒนาอาชีพตามโครงการส่วนพระองค์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อแก้ปัญหาภัยแล้งที่อำเภอนาโพธิ์ ซึ่งทรงเสด็จเยี่ยม จำนวน 5 ครั้ง จึงยกระดับฝีมือทอผ้าชาวบุรีรัมย์ให้ดียิ่งขึ้น และในปัจจุบันผ้าไหมของหมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับการคัดเลือกให้ได้รับรางวัลระดับจังหวัด (กรมหม่อนไหม : 2557)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีชื่อเสียงของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ หมู่บ้านหัวสะพาน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและทราบถึงปัจจัยที่จะส่งเสริมทำให้เกิดความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ หมู่บ้านหัวสะพาน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

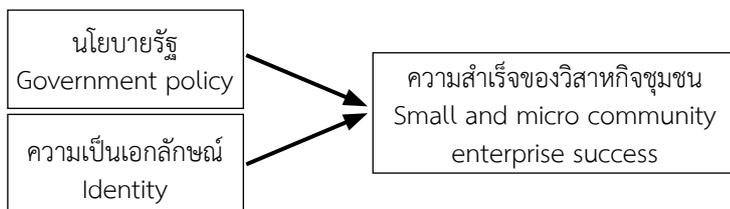
1. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์นโยบายรัฐที่ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ หมู่บ้านหัวสะพาน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
- 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ความเป็นเอกลักษณ์ที่ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัวสะพาน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

2. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาของ ศิริประภา ศิริบุญ และคณะ (2550) ได้กล่าวถึงการที่หน่วยงานราชการได้เข้าไปส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหมให้มีมาตรฐาน ได้รับเครื่องหมายและสัญลักษณ์ของหน่วยงานราชการยืนยันมาตรฐานของผลิตภัณฑ์และนอกจากนี้ความเป็นเอกลักษณ์ของผ้าไหมเฉพาะท้องถิ่น ได้แก่ ลวดลายผ้าไหม การกำหนดสีของผ้าที่ผลิต ความคงทนและไม่ตกสีของผ้าไหม (ณัฐธิดา ศิริวรเวทย์, 2556)

ดังนั้นจากที่ได้ทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่า การที่หน่วยงานรัฐมีนโยบายและเข้ามาส่งเสริมผลิตภัณฑ์ผ้าไหม และด้วยความเป็นเอกลักษณ์ของผ้าไหมในท้องถิ่นนั้นทำให้ผลิตภัณฑ์ได้รับการยอมรับจากลูกค้า และจากกรอบแนวคิดที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้นำตัวแปรเหล่านี้มาประยุกต์ให้เข้ากับประเด็นการวิจัยซึ่งเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยตัวแปรอิสระได้แก่ นโยบายรัฐ และความเป็นเอกลักษณ์ กับตัวแปรตามได้แก่ ความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ มีรายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร

3. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 : นโยบายรัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านห้วยสะพาน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

สมมติฐานที่ 2: ความเป็นเอกลักษณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ หมู่บ้านห้วยสะพาน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่อยู่ในทะเบียนของศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (บุรีรัมย์) จำนวน 230 คน ในปี พ.ศ. 2557 และกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านห้วยสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างไรก็ตามหมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านที่ได้รับรางวัลการผลิตผ้าไหมดีเด่นของจังหวัดในปี พ.ศ. 2557

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน (N=30) เป็นผู้ผลิตผ้าไหมในอำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ และนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) อยู่ระหว่าง 0.774 - 0.866 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้ ส่วนความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือโดยหาค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor loading) ของแต่ละตัวแปรจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.4 ขึ้นไป (Hair and other, 2006) การศึกษาครั้งนี้ค่าน้ำหนักปัจจัย เท่ากับ 0.490- 0.802 (Nunnally and Berstein, 1994)

ตาราง 1 การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักปัจจัย และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (N= 30)

ตัวแปร (Items)	ค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loadings)	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha)
นโยบายรัฐ(GP)	.470 - .802	.774
ความเป็นเอกลักษณ์ (ID)	.605- .800	.816
ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน (ES)	.490- .792	.866

อย่างไรก็ตามในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าและสถิติการวิเคราะห์

การถดถอย (Regression Analysis) เพื่อวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยแสดงเป็นสมการได้ดังต่อไปนี้

$$\text{Equation 1: } ES = \beta_0 + \beta_1 GP + \epsilon_1$$

$$\text{Equation 2: } ES = \beta_0 + \beta_1 ID + \epsilon_2$$

จากสมการที่ 1 เพื่อที่จะหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร นโยบายรัฐ ($\beta_1 GP$) ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ (ES) โดยมีค่าคงที่ได้ β_0 และมีค่าความคลาดเคลื่อนได้แก่ ϵ_1 ส่วนสมการที่ 2 เพื่อที่จะหาค่าความสัมพันธ์ของความเป็นเอกลักษณ์ ($\beta_1 ID$) ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ (ES) โดยมีค่าคงที่ได้ β_0 และมีค่าความคลาดเคลื่อนได้แก่ ϵ_2

ผลการวิจัย

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 230 คน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	230	100
ชาย	11	4.8
หญิง	219	95.2
อายุ	230	100
30 – 35 ปี	27	11.7
36 – 40 ปี	23	10.0
41 – 45 ปี	36	15.7
46 – 50 ปี	42	18.3
51 – 55 ปี	50	21.7
56 ปีขึ้นไป	52	22.6
อาชีพ	230	100
เกษตรกร	159	69.1
ค้าขาย	17	7.4
รับจ้าง	51	22.2
ข้าราชการ	1	.4
อื่น ๆ	2	.9

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 95.2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.6 รองลงมาคืออายุ 51 – 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.7 รองลงมาคืออายุ 46 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.3 รองลงมาคืออายุ 14 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.7 รองลงมาคืออายุ 30 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.7 รองลงมาคืออายุ 36 -40 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.0 ต่อมาเมื่อทำการวิเคราะห์ข้อชี้ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า มีอาชีพเป็นเกษตรกร จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 69.1 รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมาคืออาชีพค้าขาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 มีอาชีพข้าราชการจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .4 และมีอาชีพทั่วไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .9 ก่อนที่จะทำการทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อการความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อชื่อเสียงของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตไหมมัดหมี่

ตัวแปร	GP	ID	SE
Mean	4.4514	4.4790	4.5365
S.D	.34993	.34886	.29915
GP	1		
ID	.358**	1	
SE	.386**	.465**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (2-tailed)

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน พบว่านโยบายรัฐ (GP) มีค่าสหสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นเอกลักษณ์(ID) ($r = .358$, $p < 0.01$) นอกจากนั้นนโยบายรัฐ (GP) มีค่าสหสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน (SE) ($r = .386$, $p < 0.01$) และความเป็นเอกลักษณ์ (ID) มีค่าสหสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน (SE) ($r = .465$, $p < 0.01$) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าตัวแปรในการศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับที่เหมาะสม

ตาราง 3 การทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	
	ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน สมการ 1	ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน สมการ 2
นโยบายรัฐ (GP)	.371*** (.062)	
ความเป็นเอกลักษณ์ (ID)		.445*** (.059)
Adjust R ²	.120	.195
Maximum VIF	1.248	1.665

***P<.01, aBeta coefficients with standard errors in parenthesis

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ มีดังนี้ ผลการศึกษาสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ซึ่งพบว่านโยบายรัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน (สมมติฐานที่ 1, $\beta = .371$, $p < 0.10$) นั้นหมายความว่าหน่วยงานของรัฐในระดับจังหวัดและระดับประเทศมีส่วนร่วมในการส่งเสริมผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีความรู้ความสามารถเพื่อนำความรู้มาพัฒนาผลิตผ้าไหมมัดหมี่ของหมู่บ้านหัวสะพานให้คุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด และพบว่าความเป็นเอกลักษณ์จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนดังนั้นผลการจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 2 ($\beta = .455$, $p < 0.10$)

สรุปการวิจัย

จากผลการศึกษาทำให้ทราบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์นั้น การที่หน่วยงานรัฐหลายหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมโดยการจัดโครงการต่างๆ เช่นการให้ความรู้เกี่ยวกับการปลูกหม่อน การพัฒนาพันธุ์หม่อนใหม่ การให้ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบลวดลายผ้าไหม การใช้สูตรธรรมชาติในการผลิตผ้าไหม กระบวนการผลิตผ้าไหม การเรียนรู้ถ่ายทอดโดยเฉพาะในกระบวนการผลิตนอกจากนั้นแล้วการผลิตผ้าไหมมัดหมี่ที่จะจำหน่ายได้นั้นต้องสร้างจุดเด่น ได้แก่การผลิตผ้าที่มีการดูแลรักษา ง่ายไม่ยุ่งยากอีกทั้งลวดลายผ้ายังมีความทันสมัยทำให้เกิดความนิยมในการสวมใส่ได้ทุกเพศทุกวัยการออกแบบบรรจุภัณฑ์ การส่งเสริมการตลาดให้กับผู้ผลิตผ้าไหมในหมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง

อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ทำให้ผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่มีความรู้ การผลิตผ้าไหมได้คุณภาพ ทำให้ผ้าไหมได้รับการยอมรับทั้งจากลูกค้าทั้งในระดับจังหวัดและระดับประเทศ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านโยบายรัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานของรัฐในระดับจังหวัดและระดับประเทศมีส่วนร่วมในการส่งเสริมผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีความรู้ความสามารถเพื่อนำความรู้มาพัฒนาผลิตผ้าไหมมัดหมี่ของหมู่บ้านหัวสะพานให้คุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรพีพรรณ พงษ์อินทร์วงศ์ (2558) และสาวิตรี อภินิษฐ์เสนีย์ และคณะ (2556)

2. ความเป็นเอกลักษณ์และจุดเด่นเฉพาะของสินค้าจะทำให้สินค้าได้รับการยอมรับจากลูกค้า โดยเฉพาะกระบวนการในการผลิตที่มีลักษณะเฉพาะของสินค้านั้นก็จะทำให้สินค้าได้รับการยอมรับจากลูกค้าซึ่งสอดคล้องกับงานของ สุภาพร พรหมนิยม (2542)

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. การศึกษานี้ทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำไปพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในกลุ่มของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตผ้าไหมที่ประสบความสำเร็จในการผลิตผ้าไหม

2. การศึกษาครั้งต่อไปควรจะศึกษาติดตามระยะยาว รวมทั้งศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กรมหม่อนไหม. (2557). **กระทรวงเกษตรและสหกรณ์**. ค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2557, จาก http://qsds.go.th/newqsds/inside_page.php?pageid=10
- ณัฐธิดา ศิริวรรณเวทย์. (2556). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ประเภทผ้าไหมทอยกดอก กรณีศึกษา กลุ่มสตรีทอผ้าไหมไทยอัญชลี ตำบลเตาปูน อำเภอสอง จังหวัดแพร่. คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- รพีพรรณ พงษ์อินทร์วงศ์. (2558). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีชื่อเสียงของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่จังหวัดบุรีรัมย์. การประชุมวิชาการระดับชาติ “ราชภัฏศรีสะเกษ วิชาการครั้งที่ 2 ”.**
- ศิริประภา ศิริบุญ และ คณะ. (2550). **กลยุทธ์การประกอบการผลิตภัณฑ์ผ้าไหมในจังหวัดบุรีรัมย์. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.**
- สุภาพร พรหมนิยม. (2542). **ปัจจัยนำเข้าไปสู่ความสำเร็จในธุรกิจการทอผ้าไหมมัดหมี่ของกลุ่มสตรีและผลกระทบต่อชุมชนชนบท : กรณีศึกษาตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์. ส่วนวิจัยและพัฒนา สถาบันวัฒนธรรมศึกษา.**
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ค้นเมื่อ 5 เมษายน 2556, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=395>**
- สาวิตรี ออกนิษฐ์เสนีย์. (2556). **การวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จังหวัดบุรีรัมย์. วารสารการวิจัยชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีที่ 7 ฉบับที่ 1**
- Hair, Joseph F. and others. (2006). **Multivariate Data Analysis**. 6th ed. New Jersey : Pearson Prentice Hall International, Inc.
- Nunnally, C. and Bernstein, H.(1994). **Psychometric Theory**. New York, NY: McGraw-Hill.